

Sygn. akt III KO 60/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Grzegorzczak

w sprawie M. J.

skazanego z art. 148 § 1 w zw. z art. 31 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 października 2013 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Sądu

Najwyższego z dnia 19 lipca 2013r., sygn. akt III KO 60/13,

o uznaniu za bezskuteczny wniosku własnego skazanego o wznowienie

postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 kwietnia 2013r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 21 grudnia 2012r.,

utrzymuje w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W czerwcu 2013 r. skazany wystąpił z osobistym wnioskiem o wznowienie postępowania, powołując się w nim na okoliczności sprawy i swoje schorzenia oraz przywołując m.in. art. 540 § 1 pkt 2 lit a i b k.p.k. (k. 3). Wezwany w związku z tym, zarządzeniem z dnia 24 czerwca 2013 r., do usunięcia braku formalnego tego wniosku w zakresie przymusu adwokackiego, w przewidzianym w art. 120 § 2 k.p.k. 7-dniowym terminie, pod rygorem uznania wniosku za bezskuteczny (k. 8), którego odbiór skazany pokwitował w dniu 22 czerwca 2013 r. (k. 11), nie zareagował on na to wezwanie. W związku z tym, zarządzeniem z dnia 19 lipca 2013 r., zdecydowano o uznaniu wniosku własnego skazanego za bezskuteczny (k. 14). Zarządzenie to

zaskarżył w terminie skazany, podnosząc brak pouczenia go o możliwości wystąpienia z wnioskiem o wyznaczenie mu adwokata z urzędu dla sporządzenia wniosku o wznowienie, jak tego wymaga art. 545 § 2 k.p.k. I powołując się na swoją sytuację zdrowotną i materialną, wystąpił z żądaniem uchylenia tego zarządzenia oraz wyznaczenia mu przez Sąd Najwyższy adwokata z urzędu dla sporządzenia wniosku o wznowienie (k. 17).

Rozpoznając to zażalenie Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie to jest niezasadne. Prawdą jest, że w zarządzeniu wzywającym skazanego do uzupełnienia braków formalnych własnego wniosku o wznowienie postępowania w odniesieniu do wymogu przymusu adwokackiego, nie był on odrębnie pouczany o możliwości korzystania z pomocy adwokata ustanowionego mu z urzędu, ale należy mieć na uwadze, że przepisy nie wymagają każdorazowego pouczenia strony o takiej możliwości. Skarżącemu przypomnieć zaś należy, że w aktach sprawy figurują kopie pouczeń, jakie dwukrotnie otrzymał on w tym postępowaniu, których odbiór osobiście podpisał, a z których wyraźnie wynikała możliwość korzystania z pomocy obrońcy z urzędu. Co więcej, dokumentacja tej sprawy wskazuje, że oskarżony w toku całego procesu korzystał z pomocy prawnej takiego obrońcy. Skoro przy tym w uzasadnieniu swojego zażalenia podnosi nagle brak pouczenia go o możliwości wystąpienia o takiego obrońcę, to znaczy to, że świadomość tę w pełni posiadał. To wszystko wskazuje, że zażalenie to jest całkowicie niezasadne, a wydane zarządzenie w pełni prawidłowe.

Skarżącemu należy jedynie wskazać, że wniosek o wznowienie postępowania, z powołaniem się na okoliczności wskazane w art. 540 k.p.k., nie jest ograniczony jakimkolwiek terminem i może być ponownie złożony pod warunkiem jednak, iż będzie sporządzony i podpisany przez adwokata, w tym ewentualnie wyznaczonego mu z urzędu, o ile skazany złoży taki wniosek i należycie w nim wykaże swą niezamożność, o jakiej mowa w art. 78 k.p.k., o czym był zresztą pouczony pisemnie w toku prawomocnie zakończzonego procesu.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.

